

helst Forbindelse med hinanden. Men Forholdet er jo dog dette, at de 65 000 Kr., det er det Restbeløb, som Restbeholdningen af indenlandsk Brændsel staar Brændselsnævnet i, og de 143 000 Kr., det er Rest paa det af Indenrigsministeriet gennem Nationalbanken til hele denne Omsætning anviste Beløb til Brændselsnævnet, paa hvilket Beløb af 542 994 Kr. der er afbetalt 400 000, og Restbeløbet er ca. 143 000 Kr. Dette Beløb stemmer ikke med det, som Restbeholdningen af indenlandsk Brændsel staar Brændselsnævnet i, medens dette derimod er Tilfældet for det svenske Brændes Vedkommende. Det viser sig, at der heraf er købt for 5 720 000 Kr., medens der er solgt for 1 300 000 Kr., og Restbeholdningen staar herefter i 4 420 000 Kr. Om det Beløb, der er anvist Brændselsnævnet til Foretagelse af denne Transaktion i Nationalbanken, er nedskrevet med Beløbet, for hvilket der er solgt Brænde, derom findes der i Oplysningerne overhovedet intet, og derfor har jeg ikke fundet nogen som helst Anledning til at røre ved de der foreliggende Tal, men derimod at rette den Forespørgsel til Ministeren, hvorledes det forholdt sig med den Difference, jeg her har omtalt, mellem to Tal, som jeg, i Modsætning til den højtærede Ministers Opfattelse, mener har den allerstørste Tilknytning til hinanden.

Den højtærede Minister siger, at den Kritik, som Brændselsnævnet har mødt ved mit Ordførerskab her i Landstinget, har vakt Nævnets største Uvillie. Ja, det maa jeg naturligvis beklage. Mit Ordførerskab har ingen Sinde taget Sigte paa andet end saglige Omstændigheder ved den af Brændselsnævnet udførte Virksomhed, og min Kritik har aldrig — i Modsætning til den højtærede Ministers Bemærkninger for nylig — været fremsat i en Form, som kunde give nogen som helst Anledning til Beklagelse; og derfor faar virkelig Brændselsnævnet sidde tilbage indtil 1. November 1920 med det Indtryk, som det nu har faaet. Det kan være ubehageligt at være i en Tilstand af Uvillie overfor en Kritik, som man ikke har Veje til at ramme, og jeg beklager, at Brændselsnævnet hensidder i den Tilstand, men jeg er ikke i Stand til at forandre det, og jeg har heller ikke givet nogen faktisk Anledning til, at denne Tilstand er opstaaet hos Nævnet. Og da nu den højtærede Minister er inde paa dette, ja, saa nødes jeg til at gøre opmærksom paa, at jeg slet ikke her ved denne anden Behandling har villet røre ved den Side

af Brændselsnævnets og — Fordelingsinstitutionernes Virksomhed, som Landet over, fra Skagen til Gedser, har vakt den allerstørste og skarpeste Kritik, nemlig de Principper, efter hvilke Brændselsfordelingen er foregaaet i Landet, de Principper, hvorefter man har skaffet Brændsel fra den ene Del af Landet til den anden, Principper, som ikke sjældent har givet Anledning til, at Brændselstransporter har krydset hinanden, saaledes at man det ene Sted har modtaget Brændsel derfra, hvorhen man skulde sende det Brændsel, man paa det første Sted har produceret. Jeg har slet ikke villet røre ved den Side af Sagen, fordi den højtærede Minister i i Udvalget har lovet, at han vilde søge disse Regler revideret gennem Nævnet saa godt, som det er muligt; men naar den højtærede Minister nu tager Anledning overfor mig til at fremsætte Bemærkninger, som i Virkeligheden giver Indtryk af, at den højtærede Minister opfatter min Kritik som smaalig og egentlig ogsaa af ondsindet Beskaffenhed, nødes jeg til ogsaa at fremdrage den Side af Sagen, som jeg ellers ikke vilde have rørt ved. Jeg haaber, at det Løfte, den højtærede Minister i saa Henseende har givet Udvalget, vil blive indfriet, saaledes at denne Basis for en meget begrundet Kritik rundt i det ganske Land for Fremtiden bliver fjernet.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører (Kragh) beklagede sig over min Form. Jeg har om et bestemt Forhold udtalt, at det var meningsløst, hvad det ærede Medlem sagde, og det fastholder jeg. Derimod har jeg paa ingen Maade sagt, at det ærede Medlems Kritik var smaalig og ondsindet; disse Betegnelser for det ærede Medlems Kritik fandt det ærede Medlem selv.

Med Hensyn til det Forhold, som det ærede Medlem fremdrog, skal jeg tillade mig endnu en Gang at gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet er. Der findes fra Brændselsnævnet Oplysninger vedrørende dansk Brænde, som gaar ud paa, at man har en Restbeholdning, som skal sælges til 65 000 Kr., for at Staten derved ikke skal faa Tab, og der fortsættes derefter med, at man siger, at Staten ikke vil komme til at lide noget Tab, men muligvis vil kunne faa en mindre Fortjeneste, hvilket vil sige, at de 65 000 Kr. vil indvindes eller maaske endogsaa noget mere. Det er den ene Ting. Den anden Ting gaar ud paa, at man har haft til Driftskapital 542 994 Kr., hvoraf de 400 000 Kr.